

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/92/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8110231503
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8110231503.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľa J. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y., Q. XX proti odporcovi LONLER s.r.o. so sídlom Sabinov, Nezábudova č. 31, IČO: 36 454 729, právne zastúpený JUDr. Marekom Sahuľom, advokátom so sídlom v Prešove, Hlavná č. 111, o návrhu navrhovateľa na obnovu konania, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č. k. 7C/110/2010-115 zo dňa 28.10.2013, proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č. k. 7C/110/2010-120 zo dňa 10.12.2013 a proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č. k. 7C/110/2010-132 zo dňa 12.03.2014 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie č.k. 7C/110/10-115.

Z r u š u j e uznesenie č.k. 7C/110/2010-120.

Z r u š u j e uznesenie č.k. 7C/110/2010-132 a v r a c i a vec na ďalšie konanie a rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením č.k. 7C/110/2010-115 zo dňa 28.10.2013 (17Co/91/2014) prvostupňový súd návrh na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 10C/574/2000 a na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 7Co/204/2005 zamietol. Navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť odporcovi trovy právneho zastúpenia na účet jeho právneho zástupcu vo výške 135,76 Eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Prvostupňový súd vychádzal zo žiadosti navrhovateľa, ktorú podal na Najvyšší súd Slovenskej republiky dňa 08.12.2010, kde navrhovateľ žiadal o povolenie obnovy konania o vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré bolo skončené rozhodnutím č.k. 10C/574/2000-164 zo dňa 17.09.2004 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove č.k.7Co/204/2005-296 zo dňa 21.03.2007, nakoľko v konaní súdov vidí hrubé porušenie zákona.

Prvostupňový súd po vykonanom dokazovaní zistil, že rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 10C/574/00-164 zo dňa 17.09.2004 súd uložil navrhovateľovi, aby zaplatil odporcovi 155.066,47 Sk spolu so 14 % úrokom z omeškania zo sumy 34.462 Sk za obdobie od 01.01.2001 do zaplataenia, zo sumy 43.188 Sk za obdobie od 01.02.2002 do zaplataenia, zo sumy 49.358,72 Sk od 01.01.2003 do zaplataenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti návrh odporcu zamietol a náhradu trov konania účastníkom nepriznal. Podľa tohto rozsudku prvostupňový súd zistil na strane navrhovateľa bezdôvodné obohatenie na úkor odporcu. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 7Co/204/05-296 zo dňa 21.03.2007 odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti tak, že navrhovateľ bol zaviazaný zaplatiť odporcovi sumu 163.056 Sk spolu so 14 % úrokom z omeškania zo sumy 30.897 Sk od 01.01.2001 do zaplataenia, zo sumy 43.188 Sk od 01.02.2002 do zaplataenia, zo sumy 49.358,72 Sk od 01.01.2003 do zaplataenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti bol návrh odporcu zamietnutý. Súd zároveň zmenil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania tak, že navrhovateľ bol zaviazaný zaplatiť odporcovi trovy konania vo

výške 24.694 Sk do troch dní od právoplatnosti rozsudku a nahradiť trovy odvolacieho konania vo výške 41.196 Sk. Dňa 30.03.2007 vydal odvolací súd opravné uznesenie č. k. 7Co/204/05-299, ktorým opravil výrok rozsudku odvolacieho súdu zo dňa 21.03.2007 v jeho poslednom odseku tak, že navrhovateľ bol zaviazaný nahradiť odporcovi trovy konania vo výške 40.135 Sk do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Ostatné časti výroku rozsudku zo dňa 21.03.2007 ostali nezmenené. Rozhodnutie odvolacieho súdu spolu s opravným uznesením nadobudlo právoplatnosť dňa 18.04.2007.

Na daný právny vzťah prvostupňový súd aplikoval ust. § 228 ods. 1 O. s. p. a ust. § 229 O. s. p. Aplikujúc ust. § 230 ods. 1, 2, 3 O. s. p. skonštatoval, že návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť. Po troch rokoch od právoplatnosti rozsudku možno návrh podať len z dôvodu uvedeného v a) § 228 ods. 1 písm. a/ v prípade, že ide o trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v občianskom súdnom konaní priznalo právo a ktorý bol neskôr podľa trestnoprávnych predpisov zrušený, b) § 228 ods. 1 písm. a/ alebo b/, ak nové dôkazy súvisia s novými vedeckými metódami, ktoré v pôvodnom konaní nebolo možné použiť, c) § 228 ods. 1 písm. c/, d/, § 228 ods. 1 písm. d/, e/, § 228 ods. 1 písm. e/. Navrátenie lehoty na obnovu konania nie je prípustné.

Ďalej prvostupňový súd vychádzal aj z ust. § 232 ods. 1, 2 O. s. p. a § 234 ods. 1 až 3 O. s. p. Poukázal na to, že zákon stanovuje na podanie návrhu na obnovu konania subjektívnu a objektívnu lehotu. Subjektívna lehota je 3-mesačná a jej začiatok plynie od času, keď sa ten, kto navrhuje obnovu konania, dozvedel o dôvode obnovy konania alebo keď mohol dôvod obnovy konania uplatniť. Objektívna lehota je 3-ročná a začína plynúť od okamihu, kedy obnovou napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Po uplynutí 3-ročnej lehoty môže byť návrh podaný len z dôvodov podľa § 230 ods. 2 O. s. p.

Prvostupňový súd mal preukázané, že návrh navrhovateľa na obnovu konania je v celom rozsahu nedôvodným. Navrhovateľ vo svojom návrhu na obnovu konania, ako aj vo svojej účastníckej výpovedi neuviedol žiaden relevantný dôvod podľa zákonného ustanovenia § 228 ods. 1 O. s. p. zakladajúci dôvod na obnovu konania. Skutočnosti a dôvody, ktoré uvádzal, mal súd z pripojeného spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 10C/574/2000 za preukázané, že ich uvádzal už v prvom, základnom, konaní, ako aj v iných ďalších konaniach prebiehajúcich medzi účastníkmi. Prvostupňový súd zistil, že nie je tu daný žiadny z taxatívne uvedených dôvodov, ktoré predpokladá zákon na to, aby súd povolil návrh na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 10C/574/2000 v spojení s konaním pred odvolacím súdom pod sp. zn. 7Co/204/2005.

Návrh navrhovateľa na obnovu konania bol doručený po uplynutí 3-ročnej objektívnej lehoty. Rozhodnutia Okresného súdu Prešov č. k. 10C/574/2000-164 zo dňa 17.09.2004 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove č. k. 7Co/204/05-296 nadobudli právoplatnosť dňom 18.04.2007. Návrh na obnovu konania bol doručený Najvyššiemu súdu SR dňa 08.12.2010, t. j. po uplynutí 3-ročnej objektívnej lehoty. Z týchto dôvodov súd návrh navrhovateľa na obnovu konania v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania prvostupňový súd rozhodol podľa § 232 ods. 2 a § 142 ods. 1 O. s. p., kde trovy právneho zastúpenia vyčíslil právny zástupca odporcu na sumu 203,64 Eur, pričom prvostupňový súd priznal právo na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 135,76 Eur, kde právnenému zástupcovi odporcu nepriznal odmenu za 1 úkon právnej služby - vyjadrenie vo výške 60,07 Eur a 1 režijný paušál, pretože uvedený úkon aj napriek tomu, že bol zo strany právneho zástupcu odporcu účtovaný, vykonaný nebol, pretože sa v súdnom spise nenachádza.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie navrhovateľ. Žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zmenil a povolil obnovu konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 10C/574/2000. V konaní súdov vo veci č.k. 10C/574/2000-164 a Krajského súdu v Prešove č. k. 7Co/204/2005-296 vidí hrubé porušenie Trestného zákona podľa § 344 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/, ods. 2 písm. a/, b/, c/, § 345 v plnom rozsahu a ďalej porušenie § 205 ods. 2 písm. c/, d/, f/ O. s. p. Odporca hrubo porušil aj so svojim právnym zástupcom Trestný zákon ako aj Občiansky súdny poriadok. Žaloba odporcu bola nepravdivá, vymyslená, len preto, aby sa sám bezdôvodne obohacoval, čím porušil uvedené zákony a ústavné právo na bývanie a dôstojný život občana Slovenskej republiky. Tvrdenie navrhovateľa dokazuje aj projektová dokumentácia budovy a písomné stanovisko Mestského zastupiteľstva Mesta Sabinov, ktoré bolo doložené k spisom, ale nebolo zaznamenané súdmi. Preto

považoval uznesenie prvostupňového súdu za nesprávne, súd sa nevysporiadal s predloženými dôkazmi, rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolačný súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 10 ods. 1 O. s. p. preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O. s. p., vo veci nenariadil odvolacie pojednávanie, čo je v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O. s. p. a zistil, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Prvostupňový súd dostatočným spôsobom zistil skutkový stav, na základe takto zisteného skutkového stavu správne posúdil vec právne a rozhodol. Ani v priebehu odvolacieho konania neboli zistené žiadne ďalšie okolnosti odôvodňujúce, aby odvolací súd napadnuté uznesenie prvostupňového súdu zrušil, resp. zmenil.

Z ust. § 230 ods. 1 O. s. p. vyplýva, že návrh na obnovu konania treba podať v lehote 3 mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť. Podľa § 230 ods. 2 O. s. p. návrh na obnovu konania možno podať do troch rokov, neskôr len za splnenia zákonných dôvodov.

Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva tak, ako to prvostupňový súd správne ustálil, že na povolenie obnovy konania je nutné, aby bola zachovaná objektívna a subjektívna lehota. Zákon presne stanovuje, že objektívna lehota, ktorej začiatok je stanovený právoplatnosťou napadaného rozhodnutia, je 3-ročná. Plynie od 19.04.2007 do 19.04.2010. Rozhodnutie odvolacieho súdu v napadanej veci 10C/574/2000 sa stalo totiž právoplatné spolu s opravným uznesením dňa 18.04.2007. Lehota začala plynúť v deň nasledujúci po tejto udalosti, ktorá určuje začiatok lehoty (§ 57 ods. 1 O. s. p.) Lehota skončila v súlade s ust. § 57 ods. 2 O. s. p. dňom 19.04.2010, ktorý deň bol posledným dňom objektívnej 3-ročnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania. Keďže návrh na obnovu konania bol podaný až po uplynutí objektívnej 3-ročnej lehoty až dňa 08.12.2010, bol podaný oneskorene. Platí, že navrátenie lehoty na obnovu konania nie je prípustné (§ 230 ods. 3 O. s. p.). V tejto súvislosti plynutie subjektívnej 3-mesačnej lehoty je bezvýznamné, nakoľko táto lehota plynie v rámci 3-ročnej objektívnej lehoty, čo znamená, že najneskorší moment možnosti uplatnenia návrhu na obnovu konania je posledný deň 3-ročnej lehoty.

Subjektívna lehota plynie od okamihu, kedy sa navrhovateľ dozvedel o dôvode obnovy konania. Táto lehota však musí uplynúť do posledného dňa objektívnej 3-ročnej lehoty, prípadne ak sa tak nestane, končí sa jej plynutie posledným dňom objektívnej lehoty.

V prejednávanej veci však navrhovateľ aj napriek tomu, že bol poučený prvostupňovým súdom na nutnosť preukázania plynutia tejto lehoty a jej zachovania, či už objektívnej alebo subjektívnej, postupom súdu podľa § 43 O. s. p. zachovanie lehoty na podanie návrhu na obnovu konania nepreukázal.

Ustanovenie § 230 ods. 2 O. s. p. stanovuje výnimku, kedy je možné návrh na obnovu konania podať aj po stanovenej 3-ročnej objektívnej lehote.

Podľa § 230 ods. 2 O. s. p., po 3 rokoch od právoplatnosti rozsudku možno návrh podať len z dôvodu uvedeného v

a/ § 228 ods. 1 písm. a/ v prípade, že ide o trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v občianskom súdnom konaní priznalo právo a ktorý bol neskôr podľa trestnoprávných predpisov zrušený,

b/ § 228 ods. 1 písm. a/ alebo b/, ak nové dôkazy súvisia s novými vedeckými metódami, ktoré v pôvodnom konaní nebolo možné použiť,

c/ § 228 ods. 1 písm. c/,

d/ § 228 ods. 1 písm. d/,

e/ § 228 ods. 1 písm. e/.

Navrhovateľ nepreukázal dôvod obnovy konania podľa § 230 ods. 2 O. s. p.

Preto odvolací súd podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa a súvisiaci výrok o trovách konania potvrdil.

Napadnutým uznesením č.k. 7C/110/2010-120 zo dňa 10.12.2013 (17Co/92/2014) prvostupňový súd uložil navrhovateľovi, aby v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia zaplatil súdny poplatok za

odvolanie, ktorý je 99,50 Eur podľa položky 16 Sadzobníka súdnych poplatkov v lehote 3 dní. Bol poučený o spôsobe úhrady tohto súdneho poplatku.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote navrhovateľ. Uviedol, že z dôvodu platobnej neschopnosti nie je schopný uhradiť súdny poplatok v stanovenej výške. Žiadal o oslobodenie od úhrady súdneho poplatku a zároveň žiadal o udelenie právneho zastupovania ex offo z radov advokátov. Predložil prvostupňovému súdu tlačivo pre dokladovanie pomerov účastníka konania, ktorým navrhuje, aby mu bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov pre fyzickú osobu.

Prvostupňový súd uznesením č. k. 7C/110/2010-132 zo dňa 12.03.2014 (17Co/93/2014) navrhovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal. Navrhovateľa na Centrum právnej pomoci neodkázal.

Toto uznesenie prvostupňový súd odôvodnil tým, že navrhovateľ predložil vyplnené tlačivo, v ktorom uviedol, že je poberateľom starobného dôchodku vo výške 320,03 Eur, žije v spoločnej domácnosti s manželkou, ktorá je taktiež starobnou dôchodkyňou s príjmom 335 Eur mesačne. Iné príjmy neuviedol. Ako mesačné výdavky súvisiace s bývaním uviedol výdavky vo výške 105 Eur, výdavky za elektrinu vo výške 12 Eur a za plyn 30 Eur. Platí za lieky 100 Eur mesačne. Hnuteľné a nehnuteľné veci neuviedol žiadne.

Prvostupňový súd aplikoval na daný právny vzťah ust. § 138 ods. 1, 2 O. s. p., pričom skonštatoval, že vzhľadom na príjmy navrhovateľa a jeho manželky nie je v najpriaznivejšej majetkovej situácii. Vyhodnotil aj výšku predpísaného súdneho poplatku v sume 99,50 Eur a skonštatoval, že zaplatením súdneho poplatku by životná úroveň navrhovateľa výrazne neutrpela. Príjem navrhovateľa spolu s jeho manželkou prevyšuje ním označené výdavky. V prípade úspechu v konaní o obnovu konania navrhovateľovi súd priznal náhradu trov konania ako úspešnému účastníkovi, pretože zaplatený súdny poplatok predstavuje trovy konania účastníka podľa § 137 O. s. p. Keďže navrhovateľ nepreukázal, že jeho pomery odôvodňujú oslobodenie od súdnych poplatkov, oslobodenie mu nepriznal. Podľa § 30 O. s. p. skúmal podmienky, za ktorých je možné odkázať navrhovateľa na Centrum právnej pomoci. Prvostupňový súd zistil, že navrhovateľ ako účastník konania má možnosť priamo sa obrátiť na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o ustanovenie zástupcu z radov advokátov. Preto navrhovateľa na Centrum právnej pomoci neodkázal.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie navrhovateľ. Uviedol, že nie je schopný uhradiť súdny poplatok vo výške 99,50 Eur za odvolanie. Žiadal o oslobodenie od úhrady súdneho poplatku a žiadal, aby mu bol pridelený právny zástupca ex offo z radov advokátov. Žiadal, aby odvolací súd uznesenie prvostupňového súdu zrušil v celom rozsahu. Zdravotný stav jeho a jeho manželky je tak vážny, že financie, ktoré im ostávajú po splnení všetkých platobných povinností sú len na prežitie.

Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 10 ods. 1 O. s. p. preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O. s. p., vo veci nenariadil odvolacie pojednávanie, čo je v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O. s. p. a zistil, že vo vzťahu k obom uzneseniam je potrebné konštatovať dôvody na ich zrušenie.

Pokiaľ prvostupňový súd rozhodoval napadnutým uznesením č.k. 7C/110/2010-132 zo dňa 12.03.2010 o nepriznaní oslobodenia od platenia súdneho poplatku navrhovateľovi, prvostupňový súd si zrejme nevšimol, že v prejednávanej veci už prvostupňový súd niekoľkokrát rozhodoval o návrhu navrhovateľa na oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. V prvom prípade ide o uznesenie na č.l. 32 súdneho spisu 7C/110/2010, ktoré uznesenie zo dňa 07.04.2011, kde J. U. nebolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov. Toto uznesenie súdu prvého stupňa bolo uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 12Co/35/2011-38 zo dňa 01.06.2011 potvrdené. Právoplatnosť nadobudlo dňa 20.06.2011. Následne navrhovateľ opätovne požiadal o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov na č. l. 58 súdneho spisu, doložil predpísané tlačivo pre dokladovanie pomerov účastníka konania na žiadosť podľa § 138 O. s. p. O jeho návrhu na oslobodenie od súdneho poplatku bolo rozhodované uznesením prvostupňového súdu na č. l. 69 súdneho spisu dňa 10.09.2012. Prvostupňové uznesenie bolo uznesením odvolacieho súdu č. k. 3Co/116/2012-74, ktoré bolo vydané dňa 30.01.2013 potvrdené s tým, že navrhovateľovi nebolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov. Vzhľadom na to, že prvostupňový súd právoplatnosť na uvedenom uznesení prvého stupňa nevyznačil, len z konštatovania odvolacieho súdu v tejto veci

je možné vyvodiť, že toto uznesenie sa stalo právoplatné dňa 22.02.2013 podľa doručky, ktorá sa nachádza na č. I. 76 súdneho spisu.

V prejednávanej veci opätovne navrhovateľ požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov, čo je predmetom aj preskúmvacieho konania odvolacieho súdu vo vzťahu k uzneseniu 7C/110/2010-132. V tak krátkom čase došlo k rozhodnutiam o nepriznaní oslobodenia od platenia súdneho poplatku navrhovateľovi, a to v roku 2011, v roku 2013 a nakoniec v roku 2014. Pokiaľ prvostupňový súd rozhoduje opätovne o niektorých okolnostiach, ktoré vo svojej podstate nie sú vecou vykazujúcou prekážku rozhodnutia res iudicata, vždy musí porovnať, k akej zmene pomerov došlo na strane účastníka konania od posledného rozhodnutia o jeho nároku. Vždy je potrebné opätovne skúmať, či od posledného rozhodnutia súdu o nepriznaní oslobodenia od platenia súdneho poplatku došlo k podstatnej zmene v osobnej, v rodinnej sfére, či došlo k zmene v majetkových pomeroch účastníka konania, ktoré musí ale účastník vierohodným spôsobom preukázať. Veľmi dôležitá je aj povaha uplatňovaného nároku, výška súdneho poplatku a pokiaľ podanie účastníka nie je úplné, je potrebné ho odstrániť podľa § 43 O. s. p. Ak prvostupňový súd zistí, že nie sú splnené podmienky na oslobodenie od platenia súdneho poplatku v celom rozsahu, vždy je povinnosťou prvostupňového súdu skúmať, či je možné priznať účastníkovi konania oslobodenie od platenia súdneho poplatku len pre časť konania alebo len na určité úkony, alebo len na časť súdneho poplatku.

Prvostupňový súd takýmto spôsobom pomery navrhovateľa ako žiadateľa o oslobodenie od súdneho poplatku neskúmal. Pokiaľ by bol týmto spôsobom skúmal pomery navrhovateľa, zistil by, že jeho deklarovaný dôchodok oproti predchádzajúcemu obdobiu je nižší, keď v predchádzajúcom období deklaroval dôchodok vo výške 369,80 Eur a v súčasnej dobe len vo výške 320,03 Eur. Navyiac, v predchádzajúcom období mesačné výdavky súvisiace s bývaním predstavovali spolu 105 Eur. V súčasnej dobe platí za elektrinu 12 Eur, za plyn 30 Eur (v predchádzajúcom období len 20 Eur) a okrem toho má aj iné výdavky súvisiace s bývaním vo výške 105 Eur. V predchádzajúcom období výdavky na lieky deklaroval vo výške 90 Eur. V súčasnosti deklaruje výdavky na lieky vo výške 100 Eur mesačne a má aj iné mesačné výdavky na stravu, ošatenie, hygienické potreby a exekúcie, ktoré v predchádzajúcom období nedeclaroval. Príjem manželky navrhovateľa bol v predchádzajúcom období 315 Eur z titulu starobného dôchodku, v súčasnej dobe je to 335 Eur.

Preto je potrebné túto situáciu v majetkovej sfére navrhovateľa vyhodnotiť porovnaním pomerov, preukázaním skutočných príjmov a výdavkov a až následne je možné o oslobodení od platenia súdnych poplatkov zákonným spôsobom podľa § 138 O. s. p. rozhodnúť s tým, že je potrebné uvažovať a zhodnotiť situáciu v prípade, pokiaľ u navrhovateľa nebudú prvostupňovým súdom zistené podmienky na úplné oslobodenie od platenia súdneho poplatku, podmienky čiastočného oslobodenia od súdneho poplatku.

Vzhľadom na to, že prvostupňový súd v prejednávanej veci vydal uznesenie o poplatkovej povinnosti navrhovateľa na úhradu súdneho poplatku za odvolanie uznesením 7C/110/2010-120 zo dňa 10.12.2013 a doposiaľ neboli zistené okolnosti rozhodujúce pre posúdenie návrhu navrhovateľa na oslobodenie od platenia súdneho poplatku, nie je možné, aby, pokiaľ nebolo rozhodnuté o žiadosti navrhovateľa o oslobodenie od súdneho poplatku, takéto uznesenie súdu prvého stupňa bolo vydané, nemožno od navrhovateľa očakávať úhradu vyrubeneho súdneho poplatku preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. i/ O. s. p. zrušil, pretože rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo takéto rozhodnutie vydané, zanikli.

Vo vzťahu k uzneseniu o nepriznaní oslobodenia od platenia súdneho poplatku odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Úlohou prvostupňového súdu bude zistiť náležite zmenu pomerov na strane navrhovateľa od posledného oslobodenia od platenia súdneho poplatku do súčasnej doby. Navrhovateľ bude vyzvaný na preukázanie svojich príjmov a výdavkov deklarovaných v predpísanom tlačive. Až tak bude môcť prvostupňový súd porovnať zmenu pomerov na strane navrhovateľa a o jeho návrhu podľa § 138 O. s. p. rozhodnúť.

V prípade, ak prvostupňový súd rozhodne právoplatne o návrhu navrhovateľa na oslobodenie od platenia súdneho poplatku, bude môcť opätovne sa zaoberať poplatkovou povinnosťou navrhovateľa vyplývajúcou z položky č. 16 Sadzobníka súdnych poplatkov.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.